

Sygn. akt IV P-upr 695/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 września 2016 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Barbara Kokoryn
Protokolant:	sekr. sądowy Tomasz Miłosz

po rozpoznaniu w dniu 14 września 2016 r. w (...)

na rozprawie sprawy z powództwa (...) i (...)

przeciwko Skarbowi Państwa - Izbie Celnej w (...)

o zapłatę środków na zagospodarowanie

I. zasądza od pozwanego Skarbu Państwa - Izby Celnej w (...) na rzecz powoda (...) kwotę 3897, 72 (trzy tysiące osiemset dziewięćdziesiąt siedem 72/100) złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 01 lipca 2010 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego Skarbu Państwa - Izby Celnej w (...) na rzecz powoda (...) kwotę 4158, 70 (cztery tysiące sto pięćdziesiąt osiem 70/100) złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 01 lipca 2010 r. do dnia zapłaty,

III. zasądza od pozwanej na rzecz każdego z powodów kwoty po 450 (czteryście pięćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego udzielonego przez radcę prawnego (...)z Kancelarii Radcy Prawnego w (...),

IV. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności co do całości roszczeń (...);

V. wyrokowi w punkcie II nadaje rygor natychmiastowej wykonalności co do całości roszczeń (...).

Sygn. akt IV P-upr 695/15

UZASADNIENIE

Powodowie (...) i (...) w pozwie wniesionym przeciwko Izbie Celnej w (...) domagali się wypłaty środków na zagospodarowanie w kwotach odpowiednio 3897,72zł oraz 4.158,70zł przysługujących im w myśl art. 85 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej. W uzasadnieniu wskazali że zgodnie z wymienionym artykułem funkcjonariuszowi służby stałej, w związku z mianowaniem do tej służby, przysługują środki na zagospodarowanie w wysokości jednomiesięcznego uposażenia należnego w dniu mianowania. Powodowie zostali mianowani na funkcjonariuszy służby stałej z dniem 01 lipca 2010 r. Na rozprawie pełnomocnika powodów dookreślił stronę, od której powodowie dochodzą roszczeń, jako Skarb Państwa -Izba Celna w (...).

Pozwany Skarb Państwa -Izba Celna w (...) wniósł o oddalenie pozwów w całości oraz zasądzenie kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazał, że w świetle art. 85 ustawy o Służbie Celnej funkcjonariuszowi służby stałej, w związku z mianowaniem do tej służby, przysługują środki na zagospodarowanie w wysokości jednomiesięcznego uposażenia należnego w dniu mianowania. W przypadku powodów „wejście” do służby stałej w Służbie Celnej nastąpiło w następstwie przeniesienia, jako członka korpusu służby cywilnej, w trybie art. 99 ustawy o Służbie Celnej. Przeniesienie to wywołało skutek przekształcenia się z mocy samego prawa dotychczasowego stosunku pracy w stosunek służbowy na podstawie mianowania (art. 99 ust. 7 ustawy o Służbie Celnej). Wcześniej powodowie złożyli oświadczenia o przyjęciu propozycji pełnienia służby w Służbie Celnej, określającej m.in. datę przekształcenia stosunku pracy w stosunek służbowy. Podniesione okoliczności pozwalają przyjąć, że powołanie do służby nie dokonało się „w związku z mianowaniem”, o którym mowa w art. 85 ustawy o Służbie Celnej, a jedynie wywarło skutek w postaci nawiązania stosunku służbowego na podstawie aktu mianowania. Wydany wobec powodów akt mianowania do służby stałej miał jedynie charakter porządkowy, samo bowiem przekształcenie dotychczasowego stosunku pracy członka korpusu służby cywilnej w stosunek służbowy na podstawie aktu mianowania nastąpiło z mocy samego prawa.

Sąd ustalił, co następuje:

Powodowie zatrudnieni byli w Urzędzie Celnym w (...), w Referacie Dozoru na stanowisku młodszego inspektora kontroli akcyzowe.

(bezsporne)

Dyrektor Izby Celnej w (...) pismami z dnia 07 czerwca 2010r., (znak (...)) zaproponował powodom pełnienie służby stałej w Izbie Celnej w (...) na stanowisku starszy specjalista Służby Celnej, wskazując jako moment przekształcenie stosunku pracy w stosunek służbowy dzień 1 lipca 2010r.

W dniach 18 i 30 czerwca 2010r. powodowie oświadczyli, że przyjmują propozycje pełnienia służby w Służbie Celnej z dniem 1 lipca 2010r.

Powodowie zostali poinformowani, że przyjęcie przez nich propozycji pełnienia służby w Służbie Celnej wywiera skutek w postaci przekształcenia z dniem 01 lipca 2010r. stosunku pracy w stosunek służbowy i od tego dnia wszelkie uregulowania prawne dotyczące ich stosunków służbowych określa ustawa z dnia 27 sierpnia 2009r. o Służbie Celnej (Dz.U. Nr 168, poz. 1323 z późn. zm.)

(dowód: pisma z dnia 7 czerwca 2010 r. –k.6, w aktach o sygn.(...), k. 5-7 w aktach o sygn. (...))

Powodowie po dniu 01 lipca 2010r. nie otrzymali środków na zagospodarowanie przewidzianych w art. 85 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej.

(bezsporne)

Pismem z dnia 18 czerwca 2013 r. powodowie zwrócili się do Izby Celnej w (...) o wypłatę przysługujących im środków na zagospodarowanie wraz z należnymi odsetkami za zwłokę. Powodowie skierowali do pozwanej wezwania do zapłaty. Pozwana odmówiła wypłaty żądanych środków.

(dowód: pisma z dnia 18 czerwca 2013 r., k. 7 w aktach o sygn. (...) i (...))

Wynagrodzenie brutto miesięczne liczone jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy wynosiło w przypadku (...) -4402,35 i (...) -4.722,61zł. (dowód: zaświadczenia k. 17 i 18 w aktach)

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenia powodów zasługują na uwzględnienie.

Sąd przeprowadził wszystkie zawnioskowane dowody. Sąd dał wiarę dokumentom przedłożonym przez strony, gdyż były wiarygodne, a strony nie podważały ich prawdziwości. Pozwany nie kwestionował, że mimo wezwań do zapłaty, Izba Celna w (...) nie uiściła kwot wynikających z art. 85 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej.

Spór w niniejszej sprawie sprowadzał się przede wszystkim do sporu prawnego.

Bezsporne było, że Izba Celna jest jednostką budżetową, będącą jednostką sektora finansów publicznych, a Dyrektor Izby Celnej w (...) w myśl art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009r. o Służbie Celnej (Dz.U. Nr 168, poz. 1323 z późn. zm.), jako organ Służby Celnej był uprawniony do złożenia powodom propozycji pełnienia służby w Służbie Celnej.

Należy wskazać, że w imieniu Skarbu Państwa - Izby Celnej w (...), powodowie byli informowani przez jej Dyrektora o tym, że z dniem 01 lipca 2010r. wszelkie uregulowania prawne dotyczące stosunku służbowego określone są przez ustawę z dnia 27 sierpnia 2009r. o Służbie Celnej (Dz.U. Nr 168, poz. 1323 z późn. zm.). W tym samym piśmie z dnia 30 czerwca 2010r. Dyrektor zawarł informację, że przyjęcie przez nich propozycji pełnienia służby w Służbie Celnej wywiera skutek w postaci przekształcenia z dniem 01 lipca 2010r. stosunku pracy w stosunek służbowy.

Zgodnie z treścią art. 99 ust. 7 ustawy o Służbie Celnej, dotychczasowy stosunek pracy członka korpusu służby cywilnej, który przyjął propozycję, o której mowa w ust. 1, przekształca się w stosunek służbowy na podstawie aktu mianowania.

Z treści wymienionego przepisu wynika, iż powstanie stosunku służbowego członka korpusu służby cywilnej, w trybie przewidzianym w tym przepisie, następuje w drodze mianowania.

Wykładnia językowa przepisu art. 99 ust. 7 cytowanej ustawy wskazuje, że stosunek mianowania nawiązuje się automatycznie poprzez spełnienie warunków wskazanych powyżej (a zatem złożenia propozycji i pisemnego oświadczenia o jej przyjęciu). Przekształcenie stosunku pracy w stosunek służbowy następuje więc ex lege już w momencie przyjęcia przez funkcjonariusza propozycji na piśmie, przy czym przekształcenie następuje z datą wskazaną w tejże propozycji.

Niesłuszne jest zatem stanowisko pozwanego kwestionujące prawo powodów do uzyskania środków pieniężnych wskazanych w treści art. 85 powołanej ustawy, z uwagi na to, że powołanie powodów do służby nie dokonało się „w związku z mianowaniem”, o którym mowa w art. 85 ustawy o Służbie Celnej. Nie można poprzeć jego twierdzenia, że powołanie powodów do służby wywarło skutek w postaci nawiązania stosunku służbowego na podstawie aktu mianowania. Odnosząc się do powyższego twierdzenia strony pozwanej podnieść należy, iż zawarte w piśmie dyrektora Izby Celnej z dnia 30 czerwca 2010 roku stwierdzenie, iż w związku z przyjęciem przez powodów propozycji pełnienia Służby Celnej, z dniem 1 lipca 2010r. ich dotychczasowy stosunek pracy przekształca się w stosunek na podstawie mianowania miało jedynie charakter porządkowy, bowiem przekształcenie dotychczasowego stosunku pracy członka korpusu służby cywilnej w stosunek służbowy na podstawie aktu mianowania nastąpiło z mocy samego prawa.

Pismem z dnia 30 czerwca 2010r. Dyrektor Izby Cywilnej potwierdził jedynie dokonany już fakt przekształcenia stosunku pracy powodów w stosunek służbowy oraz określił datę mianowania na dzień 1 lipca 2010 roku oraz rodzaj służby, stanowiące elementy takiego aktu. Przekształcenie stosunku pracy w stosunek służbowy nastąpiło więc ex lege już w momencie przyjęcia przez powodów propozycji na piśmie, przy czym przekształcenie następuje z datą wskazaną w tejże propozycji co w przypadku powodów miało miejsce z dniem 1 lipca 2010 roku, i to bez względu na to, czy otrzymali akty mianowania czy też nie.

Wobec powyższego powodowie zostali mianowanymi funkcjonariuszami służby stałej w Służbie Celnej w trybie art. 99 ust. 7 ustawy o Służbie Celnej.

W konsekwencji powodowie spełnili wszystkie przesłanki wskazane w treści art. 85 ustawy o Służbie Celnej, do uzyskania środków na zagospodarowanie. Na podstawie tego przepisu, jak również innych przepisów tej ustawy, nie sposób różnicować sytuacji funkcjonariuszy służby stałej w zależności od trybu powstania stosunku służbowego. Należy wręcz podkreślić, że z treści art. 145 ust. 1 ustawy o Służbie Celnej wynika, iż prawo do uposażenia powstaje z

dniem mianowania funkcjonariusza do służby. Z tytułu pełnienia służby funkcjonariusz otrzymuje uposażenie i inne świadczenia pieniężne określone w ustawie (ust. 2).

W świetle art. 359 § 1 i 2 kc w zw. z art. 300kp, roszczenie powodów o wypłatę odsetek od daty wymagalności wymienionych wyżej świadczeń, zasługuje na uwzględnienie. Mimo nadsyłania przez powodów pism, pozwana nie wypłaciła powodom wymienionych świadczeń.

Wobec powyższego na podstawie przepisów powołanych, Sąd orzekł jak w pkt I-II sentencji wyroku.

Zarządzenie połączenia kilku spraw w trybie art. 219 kpc jest zabiegiem technicznym i rozliczenie kosztów procesu następuje dla każdego z powodów w zakresie dochodzonych przez niego roszczeń. Zatem na podstawie art. 98 kpc oraz § 6 pkt 3 i § 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...) (Dz.U z 2013 Nr 490), z uwagi na przegraną pozwanego, Sąd zasądził w pkt III sentencji wyroku, od pozwanego na rzecz każdego z powodów zwrot kosztów procesu, w tym tytułem kosztów zastępstwa procesowego udzielonego przez radcę prawnego (...) z Kancelarii Radców Prawnych w (...), uznając, iż sprawa nie wymagała znacznego nakładu pracy.

W punktach IV- V wyroku, Sąd orzekł o rygorach natychmiastowej wykonalności w oparciu o art. 477² § 1 kpc co do całości roszczeń powodów, gdyż ich wartość nie przekracza wysokości jednomiesięcznego wynagrodzenia liczonego jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy.

SSR Barbara Kokoryn